

Drazí čtenáři,

v předchozím článku jsem se věnoval různým formám modlitby. Teď bych rád zmínil modlitbu, kterou mnozí znáte, a to Otče náš, nebo-li Modlitbu Páně. Jednou se Ježíš na nějakém místě modlil, když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: Pane, nauč nás modlit se. Odpověděl jim: Když se modlíte, říkejte: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď' království tvé. Buď' vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen. Ta modlitba má v životě křesťana velice výsadní místo, je to vlastně jediná modlitba, o které Ježíš řekl: takto se modlete. Bůh v ní je osloven jako náš Otec. Už to samo je naprosto revoluční, žádné jiné náboženství takhle Bohu neříká. Vede nás to k důvěrnému vztahu s Bohem jakožto rodičem. Problém je, že my můžeme být limitováni svojí zkušeností s rodiči pozemskými. To pak někdy vede k různým zkresleným, někdy dost děsivým, představám o Bohu. Proto nám Ježíšův příklad a jeho učení pomáhají očist'ovat tyto naše představy. Tak, aby byl pro nás otcem, tátou, tatínkem, na kterého se mohu vždycky spolehnout, který mě vždycky přijímá i v nejtěžších situacích je se mnou a jeho vůle je pro mne to nejlepší. Nebojme se denně se s důvěrou obracet k našemu nebeskému Otci!

Stefan Wojdyla, kněz

Modlitby za zemřelé:

30. října v 12:30, hřbitov Mrtník

30. října v 16:00, hřbitov Praskolesy

1. listopadu v 16:00, hřbitov Lochovice

5. listopadu v 15:00, hřbitov Hostomice

6. listopadu v 11:00, hřbitov Hořovice